

MAGYAR VIDÉK.

Előfizetési feltételek:

Egy évre . . . . . 6 frt.
Félévre . . . . . 3 frt.
Negyedévre . . . . . 1 frt. 50 kr.
Egy szám ára . . . . . 6 kr.

A lap kiadóhatala **Nobel Armin** könyvkereskedésében van, hová az előfizetéseket küldendők és a lap szellemi részét illető közlemények ezindendők.

SZEPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS TÁRSADALMI KÖZLÖNY.

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Hirdetések

négyszet centiméternyi tér szerint számítottak. — Egyszeri beiktatás ára minden négyszet centimétert 1 krajczár. — Bélyeg külön 30 krajczár. — Előfizetünk kedvezményben részesülnek.

Nyitit két pöttyoronként 10 kral számmittatik.

**A szent ünnepek miatt
lapunk jövő száma kivételesen,
vasárnap fog
megjelenni.**

Karácsoni gondolatok.

Mi sem nehezebb és mi sem kíván több bátorságot, mint a rögeszme, előítélet és tév-fogalmakkal harezra szállva, a csattanos frázisok ellen fellépni. Hiszen a frázis befolyása hatalmas, mert mindenkor követők gyanánt számolják azokat, kiknél elv meghajolni minden hatalom előtt, légyen az jó vagy gonosz. Mi még az „életbölcsesség“ íly magaslátára nem tudunk „felemelkedni“, előtűn a hosszúság és a köznyelv érdekéről van szó. Igen, bálványt imádnak azok, kik a nép érdekeit rendesen már azért sem támogatják és segítik diadalra vergődni, mert az, ki a nép javáért szót emel, nem a sógorság egyik tagja, nem rendelkezik születési előjogokkal, nem rendelkezik hatalommal, hanem a nép egyszerű gyermeke gyanánt,

hazaszeretete és józan eszén kivülegyébél nem bír. A kislekíttek, a gyávák futnak a hatalmas arany borjújának hekatombákat áldozni, holott csekély számú bátor szívnek, az eszme hívei, apostolai maradnak, tudván azt, hogy: a szellem halhatatlan s a győzelem csak pillanatnyi, a hatalmaskodók kezében.

Igen is, az embert meg lehet gyilkolni, de az eszme mit hirdetett, túl éli az erőszak embereit és műveit, mirel örök bizonyoságot szolgáltat a humanizmus nagy mesterének, az emberi szent jogok meg alapítójának dicső élete. És most midőn születésének emlék ünnepeit üljük, gondolataink a megváltó bölcsőjét környező korra vezetnek és meglepésünk nem kicsi, midőn nagy hasonlatosságot találunk a társadalmunk akkori és mai állapota között!

És ha kérdjük, miben áll ezen analógia? A felelet így hangzik: a személy-cultusban.

Igen a személy-cultusban, mely hajdan, Calligulák és Galbák szobrait mint isteni szobrokat, a templomokba állítá s a népet porba hullani kényszeríté, ma pedig személy-cultust emelnek és hirdetnek a nép előtt, hogy szellemi erő hiányában a név nyers ereje tegye a rossz ügyet vonzóvá, mert csak így remélnek a nép felett győzedelmeskedni s azt elhonyvra önző czéljuk eszközüvé aljasítani.

De a nép keblében, ragyogó névhez nem kötvé, szüllett az egyenlőség szabadság és testvé-

rőség hirdetője s a hatalom fegyverei helyett, szívből fakadó örök igazságokat hirdetve, szózata által győz a nép ellenfelein, s az ige mint örök igazság él.

És az ige, az emberszeretetet hirdeti; és az ige, a nép szent jogait hirdeti, de egyszersmind a konok névimitásáért, mesterséges polezáról lesújtja.

Most midőn karácson szent ünnepeit üljük, új erőt merítünk a jövő küzdelmei számára, mert azon ügy, melyet védünk, nem a bálvány, nem a személyes előny, nem egy kis töredék anyagi érdeke, hanem azon ügy, melyért az emberiség történelmében oly sok ártatlan vér ontatott; azon ügy, mely felett a gonoszság győzedelmeskedni nem fog, mert nem tud és ezen ügy a népügye, a népjoga, a humanizmus, az emberszeretet, a szabadság és testvériség szent igéje.

A vidék.

Pápa, decz. 22. (Pápa város közgyűlése decz. 20. Szemle.) A kaszárnyaügy tehát egy lépést előre haladt a mennyiben közgyűléstünk, a szükséges teret úgy az épület, mint a katonai gyakorlatok számára felajánlotta, még pedig vagy a vásártér, vagy pedig a faiskola telkének egy részét az épület számára ingyen, a gyakorló teret pedig a törvénytábla megterítés mellett fogja városunk megszerezni. Együttal a honvédelmi miniszteriumhoz, a honvédszázalój elhelyezéséért járó díjtérítés folyósításáért folyamodás rendeltetett intéztetni, mert a megye által kivettétótánodól ez nem lett tekintetbe véve. — Vásár-

TÁRCZA.

Balaton Rózsája.

Regény.

(Tizennegyedik folytatás.)

És ezen merényelt elkövetőt, bűntéket a titokszériség fátyla alá oly ügyesen tudták rejteni, hogy noha Monte et Co. triesti cég, mint panaszló fél ismeretes volt — azon egyének, kik a conlissák mögötti főmatadorok szerepét vitték, lehetetlen volt kitalálni s így gróf Z. . . . re kétszeres feladat és munka várt. Világos volt előtte, miszerint első sorban a titokzatos ellenségeket kell megismernie s csak aztán gondolhatott az ellenfelel folytatandó harezra. Hogy rokona, báró Wertheim — ki jelenleg vendégszeretetét élvezé — a főczinkos, kinek mi sem juthatott eszébe, mert oly közömbösen viselte magát, mintha miről sem tudna, sőt a szerencsésen eset feletti részvétet és bánatot sikerült ügyességgel tudta a biobhír első pillanata óta szünelni.

Dr. Váry Béla, egy hírlapot kezébe véve előolvasá urának mindazon jegyzékeket, melyek szerencsésen esetére vonatkoztak s ezen közlemények — ámbátor mindentűn a hazafias vállalatok megbukása feletti krokodil-könyek folyamkintt áradoztak, mind-

azonáltal az ügyet oly színben tüntették a közönség elé, mintha a gróf rég előkészített bukási tervével lenne a világnak dolga. Fiúmei közraktráinak és kereskedelmi telepeinek legéese esetelvé lett — mintha a gróf keze működött volna közre. Borszusan tevélé Váry a hírlapot; meglátszott keserű hangján, miszerint szíve vérzik a konokság ilyféle művén. Egészen kimerülten esett székének karjára és mert szíve érzetét eltitkolta nem tudá, sűrű könyzapor hullott pilláiról.

„Ifju barátom“ szolt vizsgálatól hangon a gróf „Ifju barátom, ime azon ember sorsa, kinek egyedüli életvezéljét — hisz ezt önbehajlás nélkül mondhatom önnek, ki több év óta munkálkodásom tanuja volt — a köznyelv előmozdítása képezte. Engem legkevésbé sem lep meg a világ e fajta fanyságára, hiszen „Barabás kell nekünk“ még ma is a félrevezetett nép szózata, azzal szemben, kitől többé nem remél semmit. Az ön ifju nemes leke, még nem hatott az emberek ismeretében oly mélyen, hogy természetesen találná a törpék gunykaczeját, az ideoták nyafogását és az önzők tördőfésit. Majd jónni fog azon kor, midőn ember-ömeretei oly zagdagok lesznek, hogy a nyomorult intriguások műveit egyedül a gonoszság harezának az igaz ügy ellenében fogja tekinteni, mely harez vivása az emberiség történelmével egyiben születé dul napjainkig és duli fog mindaddig, míg e föld szolgálteket hord

hátán. És ezen magasztos idő még csak a messze távolban létezik, létezését a jók gyanitva, epedve várják, a gonoszak felik. . . . Tehát én voltam a gyújtogató?! Én, kinek életvezélja a munka, nyaltam a rövidlátók szerint — oly eszközöz, melyet egyes egyedül azok ragadnak meg, kik munka nélkül gazdagodni akarnak. . . . A journalistika hatalom, igaz; de a bérencz-journál, mely a gonoszság szolgálatában áll: Bábel, mely nagy századunk szégyenfeljainak egyike. És higgye el barátom, az utolsó szolgalelkü emberrel fog az utolsó bérenczlap is sirba szállani. . . . Most figyelmezt kérem; ön, müvemben ségedelkezett nyújtott mostanág és a megpróbáltatás idejében számított ömre. Számítók férfias erejére, számított eszére. Jól tudja, hogy házamban nem szolgákat fizetem, hanem embereket, kik szükséges munkáimat végezve, fáradságukért díjazva lettek. Mert ha jótétemény egy vagyonatlan emberre az, mi „állás“-nak neveznek, akkor ép oly jótétemény az ö munkája arra nézve kinek — mondjuk — szolgálataban áll. Nem embert fizetünk, hanem csak annak munkáját. — Ily nézet között töltöttünk jó éveket, s ma midőn a balsors súlya vállainkra nehezül — együtt akarunk és fogunk küzdeni az igazság és jog minden fegyverével. — Ha elbukunk, bukásunk, mint szabad emberé; dicső legyen. — Meghálni igen, de meghajlani soha. Ifju barátom! kezét kérem, kezét s ígretét, hogy az igazság har-

alkalmakkori italmérés jog Salzer Ignác és nejének adott 400 ft-é díjtetés mellett bérbe, ami is városi budgettünk annál jókoraiban fog hatni, mert mint ott Weita József polgármester szavaiból kivették, városi pénztámrunka is illik a „Bozond Miska” ismeretes nótája: „Lárisch, Lárisch, Lárisch. Üres a bugyilláris.” Legálább e cím alatt lett Hercz Dávid szorgalmas városi rajztanárnak javasolt ötven frtnyi dísan megérdemelt jutalma, megtagadva, — ámbátor ugyanakkor az uszodareszvény-társulat 1 darab arany évi helybértéle jövőre 10 krra! leszállítva, a bérhatárlek pedig elengedve lett. Végül felemeltük, miszerint a fogyasztási adónak megváltása — évi 17460 frtnyi átalány iránti szerződés a soproni pénzügyi igazgatóság részéről, úgy mint az a pénzügyi biztossal kötött — helyben hagyatott.

Sötét árnyékot vet hazai viszonyainkra azon eljárás, mely Talliánné hagyatéka elintézése körül észleltető, ugyanis mint a „Veszprém” írja, a haláleset 1875. szept. 23-án történt és e végredeletit úgy még ma sincs végleg elintézve és az által a jótékonyágában pártatlan végrendelet még ma sincsen végrehajtva, mert az illető pénzügyi hatóság illetékszábszával késik az éji homályban. — Ezen szdmoru így mellett két igen szép hírről tesz fenn nevezett lap említést, a mit a közögy érdekében e helyt közlünk: ugyanis egy nagszerű a domány és a veszprémi népönknyha megnyitása. Az előbbeni a veszprémi káptalan részéről a veszprémi szent Anna iskola-építélete 1800 forintnyi ajándéka vonatkozik, mire névze részletes jelentés t. olvasónk híreink között találják.

A „Győri Közölny”: Választás vagy kinevezés cím alatt egy figyelmet érdemlő cikket közöl a megyék reformjára vonatkozólag, ezen felelet fontos ügyben mi, mint azt a megyei rendszer reformjáról írt cikkeinkben kifejtettük, határozott állást foglalkulunk is, s nagy elégtételünkre szolgál, hogy győri collegánk is a reform szükségessége mellett tör lándzsát — noha határozott állást a kérdés megoldása körül nem foglal el, mert azt, hogy a tisztviselői választás, avagy kinevezés utján nyervek hivatalukat, a reformátorokra bizza. A társadalmi jólét alapfeltételei című s dr. Fenyvessy Ferenc tollából eredő, ugyanezak a Gy. K.-ben napvilágot látott közleményre már csak azon oknál fogva is felhívjuk a t. olvasó figyelmét, mert két évvel ezelőtt ugyanez lón czikkör részéről, a pápai ismeretterjesztő egyeletben, nagy hatás kíséretében előadva. Nem kis elégtételünkre szolgál továbbá tapasztalhatni azt, miszerint a „korcsmai adósságok” behajthatatlanságára vonatkozó nézetünknek győri illetékes körök is osztják, miről ugyanezak a Gy. K. „egy ügyvéd” által írt talpraesett cikke tanuskodik.

Székesfehérvár város, ügylátszik a magyar ipar felvirágzását illetve, örök emlékezetes hely

marad, mert eltekintve az utolsó ftyénesen sikerült kiállítástól, gróf Zichy Jenő pártlan hazafi törekvései által, az illetékes köröket iparunk támogatására serkenteni és biztatni tudja. Az ez ügyben írt terjedelmes emlékiratát a „Székesfehérvár és Vidéke” lapjárunk múlt számában teszi közzé, melyben emlékirat mindazon módozatokat és eszközöket magában foglalja, melyek alapján ezen állami életünkben legfontosabb ügy megoldása lehetséges. — Meg vagyunk győződve, hogy a nemes gróf hazafias intenciója kellő támogatásban részesülvi fog s így bekövetkezendő emlékiratának végzása: **Magyarország lesz!**

Sz—r

Ad vocem társadalmi phyloxera.

A természetben minden ismétlődik. A természetnek örökös keringése nemesek együddel az egyes emberek életében, hanem a népek és államok keletkezésében és végpusztulásában is mutatkozik. — Népek és államok keletkeznek, hatalomra és tekintélyre vergődnek és elsüllyednek a semmibe, mielőbb lettek, hogy másoknak helyet adjanak, melyekre ugyanazon sors vár.

Világgrözünk nem egy olgyengült, elesenevészö nemzete, mely egykor hatalommal bírt, arra emlékeztet, hogy a természet keringése feltartóztatlan.

Európának azon államai és népei, melyek most tekintélyben és hatalomban egyaránt virágzóni látszanak és nevezetesen mi magyarok, kik, mint mondják, országunk tetőpontjához értünk (?) nem közeledünk-e az ottánk megdőléséhez? Nem fog-e a barbarismus Európára törni? Biztosan nem állhatunk; de tudani nem lehet, hogy a magastartól való letérésnek ideje már is mutatkozik. A hatalmas szellemi erő idejére, mely a görögökönk hallhatatlan műveket teremtett, az alexandriai tudósság következett, melyben különösen a realismeretek sikerrel műveltek, de oly szellemi művek, melyek a classikai időkzák művei mellett helyet foglalhattak volna, nem teremtettek.

Mi is oly időben élünk, melyben a realismeretek kiváló buzgalommal, csodálatala méltó sikerrel műveltek, befolyásuk az életre hatalmas, de az ideális tudományokat teljesen elhunyom látszanak. — Mindenütt, hol nemzetek elbuktak, az atyák egyszerű erkölcsötől tértek el, átadták magukat az élvezethajlászatnak; az anyagi érzék, a gazdagság utáni törekvés és ezekkel az elégtelenségű ötötte föl tanjaiták. Így volt ez a rómaiaknál. Pénz, birtokok, gazdagságok kell előbb szerezni; csak a pénz után jön az erény — volt az elv, mint Horatius mondja, melyen utófélen hangoztatott. Honnan van az, kérdi ugyano, hogy senki sines sorsával megelégedve?! — E tünemény okát a birvágy-ban találja, mely sohasem elégszik meg s mindig mások igrige. Tacitusban olvassuk, hogy a római hadserg legiói föllázadtak, hogy erőszaklál több szolot és kevesebb szolgálati időt eszkarjanak ki.

Nem láthatunk-e időnkben hasonló dolgokat... És ugyan, ki tagadhatta, hogy mai napsg még kisebb helyeken is az élvezethajlászat harapódik? Ki tagadhatta, hogy a szerenevadások gomba módra nőnek? Az anyagi érzéknek jésző módon nyujtatik tászer; a régi egyszerűség oda van. A

társadalom realis irányra maga szolgáltatja a tápot, szük körbe szorítva az ideális tudományokat. Tekintünk csak az irodalomra! A remekirők művei elhanyagoltatnak, a regényolvasás heroicus (?) időszakában vagyunk. — Irónk is tudnak számitani az idővel és kevés kivétellel anyagi eredményét dolgoznak, akár a cipész, szabó stb. — A gazdagságról igen, de egyéb idekért sanguinikus népnk már lelkesedni sem tud. Ha hazafiszágról beszélünk: üres frázisnak mondják és nevetnek fölötte. „Dulce est pro patria mori!” — elavult valami.

A mai ifjuságnál nemesek a lelkesedés, de a kitartás is hiányzik. Hogyan is képzelhető kitartás? hogyan lelkesedés a szép, jó és nemesért, ha az arany-borjút imádjuk, melynek minden egyes tagjájért, az erényt földözzük?

Így volt ez a görögökönk, így a rómaiaknál, így van ez most nálunk. A természet örökös keringése tisztán látható. Társadalmunk szorgalmasan dolgozik pusztulásunkra, mi, hogy még ilyen soká be ne következnek, a természetet ura adja! — Engel Mór.

Karácsonfa.

(Folytatás.)

Süssünk a bevásárlással, mert holnap már fűnep van és így egyelősen még csak egy nap válassz el bennünket karácsonról.

Lám-lám, nagyon tisztelt G. kisasszony! Valóban igaz van, hisz a javát elfelejtettük! Karácsonkor az asztalra is többet szoktak tenni, mint máskor. Izletes jó sütemények, tornyosuló torták, lezipiezt cukoribakok leánykák és gyermekek számára stb. stb. és ezeket mind a legnagyobb választékban kaphatjuk **Muck** és **Hickman**-féle cukorszában. É, ur kérem, ne tessék most anyagi szűkenyét emi, mert minden időnk itt soká tartózkodni. — Elhiszem, hogy ilyik, de fiatal embérek nem szép a nyaluk-ság. Menjünk tovább!

Cse-megyeket akar venni H. ténasszony? K. nagszám pedig figét, diót, mondatát és datolyát? L. úr, kedves nejt akarja meglepni egy egész halnaz különféle fűszerekkel, melyek a háznl szükségesek? M. kisasszony pedig mint már előbb is említette méltóztatott narancsot, citromot, mazsolaszőlőt, csokoládét és aszalt gyümölcsöt akar vásárolni. — Sziveskedjenek csak velem jönni, meg vagyok róla győződve, hogy **Geböck Gyula**, **Bermüller József**, **Tscheppen Alajos**, **Lövy Mór**, **Lövy Samu**, **Kohn Adolf**, **Kohn Móric** és **Böhm Katarina** fűszerkereskedőknél, szives fogadtatás és előkegy, gyors szolgálatban fogunk részesülni.

Hogy hol lehet porcellán edényt kapni? — Rögön élveztem önöket, csak pillanatnyi türelmet kérek, míg kabátomat begombolom, mert hideg van oda tenni.

Így ni! Tehát méltóztatassék. Asztali készletet akar venni? Thea-, kávé- vagy liqueur-cerveit? — Kegyeskedjenek csak besétálni **Maitinski**, **Moisinger** és **Almesdorfer** urakkal, hol a legnagyobb választéku üveg-, porcellán- és köcedny-raktárt fogják találni.

Ha nem esalódom N. nagszám könyveket említett; nemde? Látogassuk meg **Nöbel Armin** könyvkereskedőt, hol mindenféle művek szép kiállításban kaphatók. Szép, szies kötésű inádságos könyvekben nagy raktárt tart.

ezosa marad. . . .” Dr. Váry átszellemile hallgatta mesterét, szemei ragyogtak s lenkének szép érzeteit tákrözök vissza, midőn ily főüri nemes szavakat hallott. Kezét a gróf jobbáiba tevén, azt igaz magyaráz érzelem és őszinteséggel szorítá meg, s aztán erőt véve érzetein mondá: „Gróf úr! életem az igazság szolgálatának van szentelve. . . . számíthat rédm!”

„Jól van, ezt vártam öntől” szólta a gróf nyugodt hangon „most kérem, tudja meg minden áron Borostól, kitől nyerte — az iratokat, ki nyujtá neki át — a megbízást? Talán ez uton a banditák egyikét, aztán a többieket is leleázhatjuk mielőtt a törvényesség ügyében döntött. Azután meg, ön tudja, hogy balatonvágyi gyáraink „be lettek zárva;” ön tudja, — hogy a munka szünetel s ön tudja, hogy azon emberek kik munkásaink voltak — szünetelnek és talán éheznek. . . . És az éhség jelentősége borzaszt, mert következményei kiszámíthatatlanok s jaj mindnyájunknak ha az éhező ezernyi kéz fekovert ragadvá kenyeret követel. Szerencsétlen munkásaink jobban vannak sujtvá mint mi; és félek, hogy gonosz emberek fel fogják használni a szerencsétleneket s olyasmint érnünk meg, miről házánkban még nem is álmódhat. Ha pedig lázadásra kerülne, dolog, gonosz emberek ismét fognak akadni kik a lázadók mögött ismét minket fognak mint lázítókat szepreletelni. Ezek megakadályozása végett felkérme

önt a munkásokkal érinkezte, őket türelmele kérdi, de egyszerűsümd szükségleteikről gondoskodni.”

„Egy borzasztó gondolat nyugtalanít engemet szólta a titkár; „egy gondolat. . . . kimondani sem merem. . . . Én azt tartom, hogy. . . . báró Wertheim. . . . de nem, nem, bocsnát gróf ur, hogy ilyesmit kimondhatnék; hanem, nem tudom, de úgy rémlik előttem mintha én Wertheim bárót. . . . Borossal lát-tam volna. . . .”

„Vigasztalódjék” szólta most a gróf „élenk fantáziájának szüleménye, lehet ez mert lát báró Wertheim rokonom és. . . .”

E pillanatban a terem szárny ajtai felnyiták s báró Wertheim, mosolygó arcezzal, köszönve, belépett. A titkár komoly tekintetel velett a báró urra, ki gögöns nézett a tudorra, mint oly egyénre ki nem lévén báró, Wertheim nézete szerint, azon léniát nem érte el, ahol az ember kezdődik!

„Méltóságos gróf ur!” szólta szesz udvarozni hangon Wertheim. „Egy pár bizalmas szavakra kérdném ha becses idejéül számomra pár percz szakitani kegyelmes lenne.” A gróf előt „Vorschriftsmásig” meghajtván magát, fejével egyttal oly forma mozdulatot tett, melynek jelentősége az, hogy a lénián alul állót szeretné távozni látni.

Dr. Váry Béla, távozott.

A gróf támlás szöket kindt rokonának, mit ez szabályszertü mozdulatok kíséretében elfogadott.

Síralmas hangon fejezte ki ismételve részvétét, sajnálatát a báró s aztán nagy kerülő uton közli miszerint neki egy terve van, melynek segítségével jelen kellemetlen helyzetéből ki juthatna, és képes volna azon magasztos műveket folytatni, melyeket a haza javára megkezdett.

„Kérdést sem szenved” szólta a gróf, „hogy én minden ember tanácsát szivesen hallgatom és a ségédkezt — ha az beesület és jellemmel egyezik — bárhonnan jöjjen szivesen elfogadom s tőled öcsém, mint rokontól annál szivesebben veszem, mert némileg kötelességgel, rokonod igaz ügyét előmozdítani. Tehát szólj.”

„Én kedves bátyám uram” szólta mézes, hízölő hangon a báró „én kérdi juttam valamit s ha ezen kérelmem teljesül, hiszen tőled függ, ekkor lovagias önzületemre s becsületemre esküszöm, kétszer huzonggyó óra alatt a eső megszűnt; a gyárak kénycyüiből ismét égtelé törhet a füst s a gőz.”

„Öcsém, beszéded érthetetlen; könyved talány előttem. Külömben szólj, közöld tervedet.” Válaszoló a gróf mosolygó hangon.

„Röviden akarom tervedet kifejezni s így mindjárt el kezdem, hol végeznem kellene. Én kedves bátyám. . . . Amália grófnő kezét kérem. . . .”

„Leányom kezét?”

(Folyt. köv.)

Forintos István 150 ft. Kisovics József 200 forint, Spránszky Ferencz 100 ft. Vogronics Antal 100 ft. Devics József 100 ft.

KÜLÖNFÉLÉK.

Milyen szám az „egy billió” és mennyi idő kívántatik annak megolvasásához? Hm! felelné rá sok oktondi, iskolás gyermeki észsel bíró ember: „Biz azt én nem csak szóval, hanem krajezárónként, néhány hét, esetleg néhány hónap alatt megtudnám olvasni. Csak aztán annak vagy egy millióod részét nekem adnák.” „Haj de hosszú kalbász is az a billió! Hát még a trillió! Emlékszem, midőn tanítottam gyermekkoromban ezen számokat, a fekete, nagy falitáblán velem íratta és kimondatta!” A „billió”

igen tekintélyes szám. Anyi mint milliószor millió, togatta a fogházban. Vádolt jóvalian s a legár- Mennyi idő kívántatik annak megolvasásához, szol- tatlanabb hangon értesítette őt, hogy idáig kilencz- gáljon itt illusztráció gyanánt a következő számtani neje van. „De az Istenért.” — kiált fel a védőügy- példa: Egy tí-gyár, mely minden perczen száz títtvéd, — „ne beszéljen ily hangosan.” „Miért ne?” csinál, ha éjjel-nappal szünet nélkül dolgoznak, mégis „Ha meghallják, hogy ön bevallotta a polygamiaát, egy esztendőben nem csinálna többet, mint ötvenkét akkor nem tudom megvédeni.” Vegyen írószközöket millió ötszáz kilenczvenhat títt. (E sorok közlőjének és írja le védelmemet. A férj egész ember, illő hogy utánszámításából több jött ki, u. m. 52 millió 600 házastársa is az legyen. A bibliából tudom, hogy ezer 800 títt. Az egy évvel a másodperceteket figye- lsten a nőtt egy oldalborlából teremtette; az orvosok lembe nem véve.) És ezen arány szerint kellene a meg azt állítják, hogy az ép férfinék tizenhárom ol- gyárnak — anélkül, hogy egy pillanatig szünetelne dalbordával kell bírnia. Így tehát minden nőtt egy — huszezer évig dolgozni, míg egy billió títt elké- oldalborla számba véve, tizenhárom nő szükséges szünetne. Ilyen szám a billió! arra, hogy kitégyen egy egész embert, vagyis egy A férfi 13-szor nősülhet. Egy örökké jökedvő egész házastársat. Nekem még négy nősülésem van fiatal embert többnejség vádjá következtében víz- restancziában. Az illető védőügyvéd elnevette magát, galati fogságba helyezték. Védő ügyvédje a per foly- de cliensének argumentumát nem használta fel. tatására néve utatást akart tőle kapni s meglá-

A „Magyar Vidék” hirdetései.

Könyvnyomda.	<h2>NOBEL ARMIN</h2>	Könyvkötészet.
ajánlja		
a legújabb anyagokkal gazdagon felszerelt		
<h3>KÖNYVNYOMDÁJÁT</h3>		
hol		
minden néven nevezendő nyomdai munkái a legnagyobb gond- dal, csinnal és hiba nélkül leggyorsabban és legmérsékeltőbb áron állíttatnak ki.		
Intézetem ennél fogva minden hasonnemű vállalattal bátran versenyezhet.		
Könyvkereskedés.	<p>Brochurák, rőpiratok, lapok, gyászlapok, el- látatok hivatalok és közjegyzői és ügyvédi jegyzési kártyák, fal- egyletek részére, bür- nyomtatványok, szám- ragaszok, árjegyzékek, czik, bármiféle nyom- béli meghívók, kör- távány takarékpénz- tékek, névjegyek, ét- levelek, rovatolt táb- tár és más intézetnek. Barmiféle itt meg nem nevezett nyomtatvány minta szerint, azonnal elkészíttetik.</p>	Papír- és írószközök.

!Legnagyobb karácsoni bazar!

BECK F.-nél.

Miután raktáramban karácsoni és új-évi ajándékokból igen nagy árukészlettel bírok, kénytelen vagyok ezen nagy választékban levő árukat **leszállított áron eladni.**

Játéktárgyak: gyermekek és leányok számára 5 krtól 99 krajezáríg. Társasjátékok: 10 krtól 95 krig. Tombola és ahhoz való tréfás tárgyak 2 krtól 50 krig.

Ajándékok urak és hölgyek számára:

Garnitúrák: kígyókő (serpentinstein), bronz, bőr, számla, mozaik, tajték, fa, új-arany, új-ezüst, korál, gummi, schildkröte stb.-ből 50 krtól 5 frtig. — A tárgyak nagy választékáról, szépségéről és feltűnő olcsóságáról mindenki meggyőződhetik.

Rosenberger Ignáczné

Pápán, szől-utca
ajánlja a t. közönségnek jól felszerelt

kalap, sapka

és
szücsáruk raktárát

a legnagyobb választékban és legutányo-
sabb árákért, továbbá helyes és prémező-
sek fogadtatnak el és leggyorsabban eszkö-
zöltetnek.

FELHÍVÁS.

A pápai izr. betegsegélyző és temet-
kezési egylet (Humanitáts-Verein) 1880.
évi január 1-jén rendkívüli közgyűlést
tart.

T Á R G Y :

Elnökválasztás.

Tisztelettel felkéretnek az egylet vá-
lasztó tagjai, hogy újév napján délelőtti
9 órakor a Mayer-fele házban minél
számosabban megjelenjenek.

Az elnökség.